30/05/2024

Μνήμη του Παλαιών Πατρών Γερμανού στην Πάτρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Ο Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος, ο Ιερός Κλήρος και ο ευσεβής Πατραϊκός λαός, με Θεία Λειτουργία και ιερό Μνημόσυνο, τίμησαν σήμερα την μνήμη του γενναίου Ιεράρχη Παλαιών Πατρών Γερμανού, ο οποίος κατά τα πικρά και μαύρα χρόνια της Τουρκικής σκλαβιάς, πήρε στους ώμους του, τις τύχες της Πατρίδος και αγωνίστηκε μαζί με τους Προκρίτους και τους αγωνιστάς, τους οπλαρχηγούς τα παλληκάρια, υπέρ πίστεως και πατρίδος.

Στις 30 Μαίου 1826, έκλεισε τα χοϊκά του μάτια και άφησε την ψυχή του να φτερουγίσει, στην αγκαλιά του Κυρίου, τον Οποίο τόσον αγάπησε ο θρυλικός, ο μέγας, ο λεοντόκαρδος και γενναιόψυχος Ιεράρχης των Πατρών, ο γνωστός ως Παλαιών Πατρών Γερμανός.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος, τέλεσε την Θεία Λειτουργία και το ιερό μνημόσυνο του Παλαιών Πατρών Γερμανού, στις 30 Μαίου 2024 στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, του Επισκοπείου Πατρών και αναφέρθηκε με λόγια θερμά και συγκινητικά για τον λαμπρό Ιεράρχη, το τέκνο της ηρωοτόκου και αγιοτόκου Δημητσάνης, τον Αρχιδιάκονο του Γρηγορίου του Ε’, τον Ιεράρχη που ύψωσε στην Αγία Λαύρα το Λάβαρο της Επαναστάσεως, στις 17 Μαρτίου του 1821 και στις 25 Μαρτίου του ιδίου έτους ύψωσε την Σημαία και ευλόγησε τα όπλα του αγώνος στην πόλη των Πατρών, κάνοντας αντίστοιχα την διακήρυξη της Αγίας Λαύρας και εκείνην, το γνωστόν Μανιφέστο του Παλαιών Πατρών Γερμανού, στην πόλη των Πατρών.

Μίλησε για τον γνήσιο και ατόφιο Έλληνα Κληρικό, που έφθασε μέχρι την Ιταλία, προκειμένου να αγωνισθή για την Ελλάδα και να εύρη τρόπους να ενισχυθεί ο αγώνας.

Για τον Δεσπότη, ο οποίος από Ελληνικά χέρια εσύρθη γυμνός και καταφρονεμένος, (τι κρίμα, όπως συνέβη με όλους σχεδόν τους αγωνιστάς του 1821), δεμένος πίσω από ένα άλογο, μέσα στα χιόνια και στα κακοτράχαλα της Αχαίας βουνά, από το Μοναστήρι της Χρυσοποδαρίτισσας των Νεζερών των Πατρών, μέχρι τη Γαστούνη της Ηλείας και για τον οποίο η λαική μούσα θα μας πληροφορήση σχετικά με το μαρτύριό του.

«Ἐσεῖς πουλιά πετούμενα περήφανα πουλιά μου,

Μήν εἰ̓δατε τόν Γερμανό τῆς Πάτρας τό Δεσπότη;

Οὐ̓τε σέ διάβα φάνηκε, οὐδέ σέ Μοναστήρι,

ἐχτές προχτές τόν εἰ̓δαμε ἐκεῖ στοῦ Καλλιμάνη.

Μουλάρια τόν ἐσέρνανε καί ρόντα τόν τραβοῦσε,

πρός τό Χλιμούτσι τράβαγαν στά ἓρμα τά μπουντούρια,

καί ὃντας τόν ρωτήξαμε, μᾶς εἶπε ἓνα τραγούδι,

«Οἱ φίλοι φίδια γίνονται

καί οἱ κουμπάροι ἀστρῖτες,

καί οἱ καλοί γειτόνοι σου, σάν κολοβές ὀχίτσες.

Ὃ̓που σταθεῖς κι ὃ̓που βρεθεῖς,

τηρᾶνε νά σέ φᾶνε»

Αὐτόν τόν ἱεράρχη, τιμᾶμε συνέχισε ὁ Μητροπολίτης Πατρῶν, κάθε ἡμέρα, ὃχι μόνο σήμερα καί ἀτενίζοντας τόν ἀνδριάντα του στά Ψηλά Ἀλώνια τῶν Πατρῶν, ἐμπνεόμεθα καί παίρνομε δύναμη νά συνεχίσωμε καί τόν δικό μας ἀγῶνα, γιά τήν πίστη καί τήν πατρίδα.

Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος, ἀνεφέρθη καί σέ ὃσους, κυρίως τελευταῖα, μέ λύσσα πολεμοῦν τίς ἱερές αὐτές μορφές τῶν Ἐθνοϊερομαρτύρων καί ἀγωνιστῶν, ὃπως τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε’, τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ καί ἂλλων.

Πρόκειται, εἶπε γιά μιά προσπάθεια, πλήν εἰς μάτην, τῶν ἐθνομηδενιστῶν, νά παραχαράξουν καί νά ἀλλοιώσουν τήν ἱστορία μας, ὑπηρετώντας ἀλλότρια συμφέροντα.

…Ἐμεῖς, κατέληξε ὁ Σεβασμιώτατος, μέ καύχηση ἐν Κυρίῳ καί χαρά καί ἀγαλλίαση, θά ἐπαναλαμβάνωμε τούς στίχους πού παρουσιάζουν τήν δόξα τοῦ Δεσπότη τῆς Πάτρας:

«Χαρά πού τὃχουν τά βουνά

τά κάστρα περηφάνεια

νά βλέπῃς διάκους μέ σπαθιά

Παπάδες μέ ντουφέκια

νά βλέπῃς καί τόν Γερμανό

τῆς Πάτρας τόν Δεσπότη

Πῶς εὐλογάει τἀρματα

κι εὐχέται τούς λεβέντες».

